Ч. 255. Субота 21 (8) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Гостина румунского наслідника престола у Відни. — Справи парляментарні. — З балканьского півострова. — З Пекіну.

З Відня доносять: Вчера вечером відбув ся в цісарскій палаті ґалевий обід на честь румуньского наслідника простола кн. Фердинанда. Підчас обіду підніс Є. Вел. Цісар тоаст, в котрім подякував за зложені єму желаня з нагоди єго ювилею і за миле посольство, яке кн. Фердинанд привіз єму від короля Кароля, котрий з причини недуги не міг особисто прибути. Монарх дякує за то сердечно і висказує переконанє, що в повній гармонії з королем Каролем і присутним тут наслідником престола видить запоруку удержаня і розвитку знаменитих відносин, які сполучають Румунію з Австро-Угорщиною. Дальше висказав Цісар желаня для сусідного дружного краю, котрий завдяки мудрости свого монарха займає від многих літ визначне становище серед держав европейских. Тоаст свій закінчив Цісар словами: Пю за здоровле короля, королевої і наслідника престола.

Наслідник престола кн. Фердинанд подякував за сардечні слова дружби, які лише що вчув з уст Монарха а котрі повезе королеви Королеви. Відтак підніс, що єго глубоко тронули слова Цісаря і подякував за надане єму відзначенє. Буде оно для него памяткою тої милої місиї. Наконець підніс тоаст на здоровле Цісаря і цісарского дому.

Дальше доносять з Відня: Румуньский наслідник престола кн. Фердинанд приняв на одногод. окремій авдиенциї міністра справ заграничних бар. Еренталя. — Цісар іменував наслідника румуньского престола кн. Фердинанда властителем 96 полку піхоти.

„Corr. Centrum" доносить, що президент кабінету бар. Бінерт веде дальше переговори з проводирями партий, щоби забезпечити собі більшість для пильного внесеня в справі анексиї Босни і Герцеґовини, однак ті переговори не довели доси до успішного висліду. З другої же сторони доносять, що бар. Бінертови в єго переговорах з партиями розходить ся головно о то, щоби довести бодай на кілька місяців до якогось спокою межи Німцями а Чехами, бо того потреба, щоби приготовити терен для парляментарного кабінету. Дальше хоче правительство здобути собі запоруку, що всі партиї возьмуть участь в новім кабінеті. Чи то однак удасть ся, о тім можна сумнівати ся, хоч би навіть, як того хоче віденьска „Zeit", утворено ще якесь нове міністерство. На всякий случай новий кабінет парляментарний буде утворений ще перед Новим Роком.

З Білграду наспіли вісти, котрі чей зроблять конець тим алярмуючим вістям, які розпускає хтось очевидно в тій цїли, щоби в мутній воді можна тим лекше ловити рибу. Після оголошеного вчера комунікату поробили оногди вечером заступники Анґлії, Італії, Німеччини, Росиї і Франциї дружні представленя сербскому правительству, щоби в інтересі добрих відносин з сусідами Сербія відкликала свої войска з границї та перешкодила евентуальному твореню ватаг. Президент міністрів заявив заступникам держав, що на ґраници нема сербского войска а що до ватаг, то будуть видані зарядженя.

Вчера вечером видано в Білградї слідуючий комунікат: Вчера вечером репрезентанти Анґлії, Італії, Німеччини, Росиї і Франциї зробили сербскому правительству дружні представленя, щоби в цїли удержаня добрих відносин з сусідною монархією відкликали свої войска і залишили творенє дружин. Президент

---

10)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

На другий день повів мене мій провідник до підземної зелїзниці, на котрій дротяна линва тягне вози, а котра сполучає велику улицю Пери з найнизшого частию Ґалати. За дві минути опинили ся ми на біржевій площі та ішли попри міняльників гроший і продавців тютюну до нового моста, котрий іде звідси через Золотий Ріг до Стамбула. На мості стоять поборці мита в довгих полотняних кафтанах, що висять на них як міхи і кажуть собі платити 10 пара (5 сотиків) мостового і зараз опинили ся ми в такій глоті, якої ріжнороднїйшої і оріґінальнїйшої трудно собі подумати. Там іде в елеґантній арабі (каритці) якийсь турецкий вельможа, тут гонить верхом на конях відділ елеґантних официрів з прибочної ґвардії падишаха[1]), тут ідуть Перзи в своїх високих баранкових шапках, Туркині в такій самій ноші, як колись убирала ся Аїша, улюблена жінка Могамеда, обдерті Цигани, бетяри[2]), Греки, Помаки, Скінетари, Татари, Черкеси, Вірмени, а помежи тисячами тих ніг, що заєдно рушають ся, лежать собі зовсім спокійно, як би їх то нїчого не обходило, уличні пси, без котрих тут не може обійти ся.

Перейшовши через міст, бачимо перед собою величаву мошею Султан Валіде (султанки матери), котрої чотири головні бані побудовані одна над другою і дванайцять побічних бань, роблять оріґінальне враженє. Відтак ідемо дальше попри Аляі кіоск[3]), з котрого султани придивляли ся давнійше підчас селамлику або якихсь процесий та народних походів дефіляді войска, до старого Сераю або давнїйшої султаньскої палати. Підчас тої вандрівки впадає мені в очи, що Туркині — передовсїм тоті, що знатного роду — заслонюють собі лиш чоло і бороду тоненьким прозорим вельоном, підчас коли женщини з далеких сторін в провінциї, заслонюють собі лице яшмаком так, що їх не можна пізнати. Цікавий читатель готов може спитати мене, чи турецкі великоміскі дами не моргали на мене. „Мен самла неджа — в мовчаню безпечність" — каже турецка приповідка.

Входимо наконець до старого Сераю, званого по турецки Ескі-Сераї. Слово „Сераї" значить „великий дім" або „палата". Той Серай творить цїлий ряд палат, дітинців, кіосків і помешкань для служби, своєрідної форми і конструкциї, котрі представляють вельми інтересний вид і творять панораму, характеристичну для Константинополя. Через браму в полудневім мурі напротив софійскої мошеї, звану Баб-і-Гумаюн або „цісарска брама", входимо на т. зв. янїчарский дїтинець, просторе подвірє або терасу зі старим історичним плятаном або „янїчарским деревом", під котрого розлогими гилями відбуло ся так много вельми драматичних подій. Тут то перевертали янїчари на знак свого невдоволеня свої кітли горі дном, тут скидали султанів з престола і проголошували нових, тут постановляли висилати міністрам шовкові стрички (щоби на них повісили ся), тут устроювали народні збіговиска і палатові революциї, аж остаточно знайшов ся такий, що і їм в червни 1826 р. конець зробив, так їх побив, що они вже більше не віджили.

Янїчари або янчари („ені" значить по турецки „новий" а „чері" — „войско" або мілїция) було то поправді постійне, уніформоване турецке войско, в часах, коли такого войска ще нїгде не знали, лиш на случай потреби наймали зволоч з цїлого сьвіта. Янїчарів завів пер-

[1]) Слово „падишах" значить первістно „помешкане короля", але уживає ся звичайно яко титул турецкого султана.

[2]) „Бетяр" — у нас кажуть також „батяр" — єсть турецке слово первістно арабского походженя і повинно би поправді вимавляти ся „бекяр". Первістно означало оно неженатого чоловіка, отже кавалера, а відтак називано тим словом у 18 столїтю особливо на Угорщині, коли там в полудневих сторонах панували Турки, також і всїх тих, що наймали ся кому небудь до войскової служби. Від того слово се набрало значіня волоцюги і розбишака, та взагалї всякого голодранця-батяря.

[3]) „Аляі" значить „процесия" а „кіоск" — слово первістно турецке, але тепер уживане вже загально у всїх европейских мовах — означає отвертий будинок, круглий або чотирогранний, опертий на стовпах, стоячий звичайно в городї.

кабінету заявив репрезентантам держав, що на границиˉ нема ніякого войска сербского і що ніяких не уформовано. Правительство сербске як давнійше так і тепер єсть рішучо противне твореню ватаг.

Опісля президент кабінету вказав на нарушене сербскої териториї австро угорскими властями войсковими і на зарядження, які поробила австро угорска монархія супротив приватних і урядових осіб а також супротив сербскої держави. Президент міністрів вручив репрезентантам держав спис тих всіляких случаїв а на доказ нарушеня сербскої териториї австро угорскими властями войсковими вказав на знайдене на сербскій териториї кавалерийскої шаблї з написию 11 полку драґонів, войскової шапки зі словом Чернек і офіцирскої льорнетки.

З Константинополя доносять: Турецкі ґарнізони в Плевлю і Преполю новобазарского санджака скріплено о 2 баталіони. Разом отже крім пограничної сторожі знаходять ся там 4 баталіони. — Новакович і Ненадович поробили у великого везира кроки в справі дальшого перевозу сербскої военної муниції, яка все ще знаходить ся в Солуни, бо то не єсть, як думано, динаміт, лиш звичайні набої.

Віденьске міністерство справ заграничних одержало повідомлене, що кабінети римский, берлиньский, петербурский і льондоньский поробили нині в Цетиню представленя против впадаючих в очи приготовлень военних в Чорногорі.

З Пекіну наспіла тепер через Льондон урядова вість, що смерть хіньского цісаря і цісаревої-вдовиці була природна. Мимо того удержуєсь чутка, що цісареву отроєно. Дописуватель ґазети „Times" доказує, що рівночасно смерть цісаря і цісаревої вдовиці була лиш простим случаєм а на доказ того наводить згаданий дописуватель „пращальний декрет" цісаревої, в котрім она дає новому реґентови ради, як має поступати. Поручає єму, щоби поступенно переводив приобіцяні реформи конституцийні в протягу найблизших девяти літ. Тим способом додасть цісар новоі сьвітлости славі своїх предків і нових сил їх духам в небі. — Зложене реґентії в руки кн. Чуна уважають в Пекіні за діло лїберального Юамийкая, одного із найсьвітлійших в теперішну пору хіньских мужів державних.

Новинки.

Львів, дня 20-го падолиста 1908

— **Краєві запомоги** на просьвітні ціли. З краєвого буджету на 1908 р. сойм признав між иншими отсі запомоги на рускі ціли: женьскій школї СС. Василиянок в Яворові 1.600 К, інтернатови СС. Василиянок у Львові 1.000 К, на розширене будинку вид. шк. жін. СС. Василиянок в Яворові 400 К, школї СС. Василиянок в Яворові на сплату довгу 2.000 К, на прив. руску семін. жін у Львові 1.000 К, рускому інститутови для дівчат в Перемишли 2.000 К, тов—у „Просьвіта" 2000 К, Н. Тов ім. Шевченка 2.000 К, на руску приватну жін. семінарию удержувану Р. Тов-ом пед у Львові 2.000 К, на прив. руску виділову шк. жін. удержувану Р. Тов-ом педаґ. у Львові 8.000 К. Общ. Качковского 2.000 К і общ. рускких дам „Жизнь" 100 К. На бурси польскі і рускі призначив сойм загалом 28.000 К, а на „Сокола" 12.000 К.

— **Посол др. Евген Олесницкий** замкнув, як доносить „Діло" свою канцелярию адвокатску в Стрию і взагалі зложив уряд адвоката з застереженем отвореня в будучности адвокатскої канцеляриї в довільнім часї і місци. Є се незвичайний випадок, щоби адвокат в силї віку замикав канцелярию і то ще так велику, сьміло можна сказати одну з найбільших в краю, яку мав в Стрию др. Олесницкий. Причиною сего є то, що др. Олесницкий віддав ся зовсїм свїм обовязкам посольским а приневолений близько десять місяців в році посьвятити соймови і парляментови, знайшов ся в фізичній неможливости вести адвокатску канцелярию, яка стояла переважно его власною працею. З сеї причини рішив ся він принести сю величезну жертву справі публичній і зложити свій фах через 18 літ виконуваний. Канцелярию дра Олесницкого обняв вже др. Євзвїм Калитовский, котрий в тій цїли перенїс ся з Заліщик до Стрия.

— **Повени в полудневій Італії і на Сицилії** наробили в послїдних днях величезної шкоди Як вже звістно з денеш підчас повени згинуло також богато людий або потерпіло більше або меньше тяжкі покалїченя. З Джордано доносять нині що в тій місцевости згинуло двох стариків, дві женщини і одна дитина а богато людий єсть поранених. З Катанії на Сицилії знов доносять нині: Вчера по полудни вислано поїзд з помочию для подорожних, котрі з причини повени застрягли з поїздом в тунелю Маняно. Коли поїзд помічничий в'їхав до тунелю, тунель завалив ся. Льокомотиву разом з возом пакунковим і кількома вагонами особовими засипало румовище. З подорожних на щасте ніхто не потерпів. Правительство поробили всякі средства помочи для потерпівших від повений.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** З Мостиск доносять нам: Дня 12 с. м. около 7 год. вечером підчас виїзду поїзду зелїзничого ч. 12 в сторону як до Хоросниці, дістав ся під колеса тогож поїзду зараз побіч всхідної рампи з незвістних доси причин переїзджаючий туди віз. Сидачий на возї чоловік і конї згинули на місци.

— **Засипаний піском.** Вчера рано перед 8 год. урвала ся при ул. Крупярскій з піскової гори величезна груда і привалила своїм тягаром візника Івана Цара. Робітники заняті при копаню піску остерігали его, щоби не заїздив близько під гору, бо грозить небезпечність, але Цар не послухав, бо спішив ся, щоби як найборше набрати піску і від'їхати. Робітники видобули небавком засипаного, котрий був вже непритомний, а лікар поготівлї ратункової привів его за помочию штучного віддиханя на хвильку до притомности. Нещасливий, котрий мав роздушену грудну клїтку, міг однак ледви сказати, як називає ся і стратив знов притомність. Єго відставлено до шпиталю.

— **Репертуар руского театру в Стрию.** (Саля „Народного Дому". Початок о годині 7 вечером).

В суботу дня 21 с. м. (відновлене) Барон циганів" оперета в 3 діях Стравса.

В неділю дня 22 с. м. „Марійка" ческий народний образ зі співами Ал. і В Мрштіка.

— **В честь 50-літного ювилею сьвященьства Папи Пія Х.** уладили в второк дня 17 с м. школи „Руского Товариства Педаґоґічного" у Львові, дівоча школа виділова ім. Шевченка і женьска учительска семинария зі школою вправ, у великій салї „Народного Дому". Велику салю виповнили учениці і їх родини, учительский збір і запрошені гості. Між достойними гістьми явили ся Впр. о. митрат і официял А. Білецкий, прелат і шкільний радник Е. Білинский, прав. радник О. Барвіньский, ігумен оо. Василиян з Жовкви о. Калиш, рад. консисторский о. А. Стефанович, о. рад. Д. Лопушаньский і о. сов. Мохнацкий. Концерт розпочав ся хором „Царю небесний" відспіваним ученицями. Опісля виголосив о. Т. Лежогубский пригідну краснорічиву промову. Після промови відспівав хор під батутою панни О. Хировской „Вся земля да поклонить Тебі" і „Возвесели раба Твого", а учениці Левицкі відограли вдачно на фортепяні на чотири руки композицию Беліота. По сім виголосила учениця Вахнянинівна декламацию „Сьв.

ший султан Орхан в 1329 р. з молодих християн взятих в неволю, котрих відтак змушувано переходити на магометаньску віру. Султан Мурад І. з'орґанізував був около 1360 р. янічарів зовсїм, установив їх число на 12.000 і наділив окремими правами та постановив, що що пять літ треба у всіх завоеваних християньских народів забирати хлопців а найздоровійших з них віддавати до янічарів, де їх на самперед виховувано і виучувано на рекрутів Характеристичним одягом янічарів була висока, біла, повстяна шапка зі спадаючою на карк фальбанкою.

З часом зачало вступати до янічарів і богато молодих Турків а корпус сего войска в часї свого розцьвіту числив навіть до 100.000 мужа. Янічари робили турецким султанам велику прислугу, бо в часї мира виконували полїцийну службу і творили придворну ґвардию султанів а в часї війни було з них найлїпше войско. З часом они так були розпаношили ся, що султани не могли вже дати собі ради і прямо стали від них зависимі. Аж султанови Мурадови II. удало ся їх зовсїм знищити. Коли в 1826 р. постановлено завести в Туреччині войскову на лад европейский, заявили янічари в Константинополи, що хотять належати до нізамів або т. зв. нової мілїциї, але вже 15 червня збунтували ся они против того і зажадали щоби найвисших достойників покарано смертию. Тодї їх тодїшний комендант Гуссеін-Аґа побив збунтованих при помочи топджідів (канонірів, що остали ся вірні султанови), кумбараджів (бомбардирів) і бостанджів (дозорців султаньских городів) і спалив їх касарні. Дня 17 червня скасовано корпус янічарів на завсїгди і навіть імя їх проклято. Кождий новий бунт карано опісля смертию і так в 1826 р. страчено не менше лиш 15.000 янічарів а більше як 20.000 вислано на заточене.

Другою середною брамою, Орта-Капу виходить ся на менше обведене аркадами подвіре. Наконець третя, богато прикрашена брама „Бебі-сеадет", „брама щасливости" веде на найважнійше, в самій середині положене подвіре, де знаходить ся славна зі своєї пишноти, тепер занедбана тронова саля. Тут знаходить ся також „Гірка-Шеріф-Одассі" або комната з плащем пророка, в котрій знаходить ся також „Санджак Шеріф" або „благородна хоругов", найбільша сьвятощ у Турків. Кажуть, що тота хоругов походить ще з перших воен, які вів сам пророк; она перейшла опісля в посїдане Омаїдів, відтак Аббасидів і Фатимідів, а наконець по завоеваню Єгипту перейшла на власність султана Селїма І. Той Санджак-Шеріф не виносять нїколи; замість него уживають зовсїм подібної і так само дуже старої хоругви, з зеленої шовкової матерії з золотими френзлями, але на ній нема ніяких написий і знаків, лиш на кінци жерді єсть виписане словом „алем", що значить „хоругов". Лиш в часах великої війни або внутрішних непокоїв вивішують правдиву хоругов на софійскій мошеї або на султаньскій палаті а тоді кождий здібний до оружия мужчина мусить ставити ся султанови до розпорядимости. Лиш коли султан особисто іде на війну, або коли розходить ся о то, щоби на случай грозячої іслямови або османьскій державі небезпечности приносять ту хоругов до табору а муфті або султан розвиває єї особисто.

В будинках, що знаходять ся за муром з брамою Орта-Капу, мешкають ще й нині лиш сторожі, старші жінки султаньского гарему і їх служниці. У всхідній части Сераю, куди переходять шини оріентальної зелїзниці, стоїть кіоск Ґілхане (рожевий дім), з котрого тепер зроблено маґазин пороху а котрий став славний з того, що тут проголошено дня 3. падолиста 1839 р постанову помершого в липни тогож року султана Магмуда, звану Гат-і-Шеріф з Ґілхане, котрою християнам признано політичні права. В західній части єсть знов прекрасний Чінілі-кіоск, збудований в маврийскім стилю з фаянсовими прикрасами. Напротив сего кіоска єсть цісарский музей старинностий. На моє питане, що можна в тім музею побачити, відповів менї мій драґоман, що там суть гробниці, египетскі старинности, старі рукописи, вироби зі скла і тим подібні річи. Але як я волю в театрі подивити ся на веселу комедию як на потрясаючу хоч би й до самої глубини траґедию, так і тепер не хотів я псувати собі смаку перед обідом якимись саркофаґами та муміями і пішов дальше.

(Дальше буде).

Андрей“ В. Шурата, а відтак відспівав хор композицию Калинина „Широкий луг“. Потім учениця Л. Щуровска знаменито виголосила декламацию „Проповідь на горі“ О. Кониского. По тій декламациї відограла на фортепяні з великою вправою і глубоким чутем учениця О. Яцишинівна етюди Шопена і оден твір Мендельзона. Концерт закінчив ся кантатою Біликовского в честь Сьв. Отця і молитвою „Пречистая Божа мати“, відспіваними під батутою учениції К. Стернюківної. Підчас обходу наспіла від сьв. Отця телеґрама з благословением для учениць і учительского збору.

— **Непожадані наслїдки рекурсу.** Члени ватаги Васїньского внесли були жалобу неважности против виданого в їх процесї вироку і певно несподївали ся наслїдків, які викличе тота жалоба неважности. Найвисший трибунал не лиш відкинув жалобу, але ще й попідвисшав декотрим їх кари. Так відкинув жалоби: Адамского (засудженого на 8 лїт), Усценьского (5 лїт) і Вальоха (2 роки) та відклик від виміру кари Васїньского (10 лїт) і Васїньскої (1 рік), а підвисшив кару золотареви Тіттльови з 2 лїт на 4, шлюсареви Михальскому з 3 на 5 і шлюсареви Шветлїхови з півтора року на три. Вломник Гіттнер, званий „Зльотом“ або „Анґлїком“, стане знов перед судом, бо розслїди в шпитали показали, що він зовсїм здоров на умі.

— **В справі реґуляциї ріки Бистрицї Солотвиньскої** подає ц. к. Намістництво до загальної відомости, що водно правні доходженя в громадах Пасїчна і Княгинин село відбудуть ся дня 16 грудня 1908 а в громадах Вовчинець і Угринів долїшний дня 17 грудня 1908 а то в громадах Княгинин село і Вовчинець разом з розправою вивласнюючою та розпічне ся в кождім з тих днів о 10 год. перед полуднем обходом простору, який має ся реґулювати. Комісия збере ся о визначеній годинї в першім дни коло моста на державнім гостинци на Бистрици-Солотвиньскій на границп громад Княгинин село і Вовчинець. Викази ґрунтів, котрі мають бути вивласнені, разом з плянами будуть виложені відповідно до постанов §. 14 зак. з 18 лютого 1878 Дн. з. д. ч. 30 в урядах громадских в Княгинї селї і у Вовчинци та в канцеляриї обшару двірского у Вовчинци а проєкт будови в Старостві в Станиславові почавши від дня 25 падолиста 1908 через 14 днів до переглянення для загалу. Закиди против проєкту взглядно наміреного вивласненя можна вносити в протягу повисших 14 днів на руки ц. к. Старостава в Станиславові або при комісиї на місци. Пізнїйші закиди не будуть увзглядненї а інтересовані будуть уважані за годячих ся з намірениии роботами.

— **Маптїй з Буенос Аірес.** Пів року тому як у Львові арештовано якогось Ореста Розена, котрий в теперішній філїї Кредитового заведеня зложив був 80.000 пезетів, а котрі, як думано, мали походити з рабунку доконаного в однім з банків в Буенос Аірес. Переведена однак переписка львівского суду з арґентиньскими властями виказала, що Розен втік з Буенос-Аірес по доконаню також обманьства. Розена відставлено длятого місяць тому назад до Буенос Аірес. Тимчасом львівскі адвокати др. Ґрек і др. Тайхер вели з пошкодованими вірителями Розена, мешкаючими переважно в Парижи дальші переговори в цїли узисканя якоїсь цивільної угоди. До такої угоди прийшло дійстно перед двома тижднями і пошкодовані за свої претенсиї в сумі яких 600 000 до 700.000 корон дістали около 250.000 і відступили від дальшого процесу против Розена. Внаслїдок того слїдство против Розена застановлено а єго самого випущено на волю. Задержані у Львові 80.000 пезетів будуть видані, скоро лиш наспіє повідомлене арґентиньских властий.

— **З Олеська** доносять: В справі сьвяткованя 40-лїтного ювилею товариства „Просьвіта“ відбуде Видїл олеської філїї того тов. нараду дня 24 с. м. о год. 2 по полудни в Олеську (в комнатї читальнї „Просьвіти“) і просить, щоби в сїй нарадї взяли участь всї читальнї олеського повіта, висилаючи що найменше по 2 делеґатів.

Телеґрами.

Відень 20 падолиста. Архікн. Франц Фердинанд, Йосиф Фердинанд, Леопольд і Франц та німецкий амбасадор Чіршкі виїхали на двірскі лови до Ґедінґ.

Відень 20 падолиста. Є. В. Цісар іменував румуньского короля Кароля ґенералом піхоти.

Відень 26 падолиста. Правительство переслало палатї послів проєкт закона о прозізориї буджетовій до 30 серпня 1909.

Париж 20 падолиста. Аґентия Гаваса доносить з Танґера: Ноту держав в справі признаня Мулея Гафіда доручено в формі письма султанови деканом дипльоматичного тїла.

Монахів 20 падолиста. Наслїдник румуньского престола кн. Фердинанд приїхав тут нинї рано. Кн. реґент зложив єму перед полуднем візиту.

Пекін 20 падолиста. (Б. Райт.) Кн. Чінґ шеф ради державної, вислав в імени цісаря письмо до держав, о симпатиях цісаря для їх пануючих.

Пекін 20 падолиста. У всїх дотеперішних едиктах цісарских запевнено, що дїло реформи буде дальше ведене.

Льондон 20 падолиста. Едвард Ґрей виголосив вчера в Гизборо бесїду, в котрій згадав також про послїдну дискусию в німецкім парляментї, при чім ствердив з вдоволенєм, що ніякий з бесїдників не вказував на то, мов би було якесь вороже успособлене против Анґлії. Ґрей висказав бажанє, щоби Анґлія приняла то до відомости і відплатила ся взаїмностию. Відтак висказав ся похвально о теперішнім правлїню в Туреччинї та піднїс конечність удержаня анґлїйскої фльоти на відповідній висотї.

— **Книжки на премії,** польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім“. — Книжки висилає ся лиш за надісланєм вперед гроший або за послїплатою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнєевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, **12·00, 2·15,** 5·40. 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): **6·45.**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Аґенти всілякої бранжи
котрі відвідують приватні особи, можуть дуже богато заробити через продаж дуже почитного письма в рускім язиці.
Висока провізия.
— Скора услуга. —
Близших інформаций уділяє
Отон ТОМА в Штуттґарті.

Інсерати
до
„Народної Часописи“
і **Gazet-и Lwowsko-ї**
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з російскої шкіри!

Пара чобіт з російскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.
Другий же рід таких же чобіт із російскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.
Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.
Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.
Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.
Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Чи знаєте, що Сойм ухвалив, що кождий мусить крити свої дахи огнетревалим матеріялом?!!! Тому то тепер

Пісок то гроші!

Я не обіцюю нікому, що заробить
3000 корон річно,
коли буде вирабляти дахівку на моїй машині, бо то було-би шахрайство, але заручити можу, що буде мати дуже гарний дохід, наколи лиш возьме ся щиро до праці. Не кличу рівнож, що отворив-ем величезне жерело доходів, ані не кричу „свій до свого!“ — лишень подаю до відомости, що доставляю добрі, тревалі, випробовані пруські машини і всї урядженя до виробу цементових дахівок, та фарби, оливи і цемент по дуже дешевих цїнах.
Всїляких інформаций в справі заложеня фабрики цементових дахівок уділяю дуже радо.
Іван Чупрей в Коломиї
ул. Крашевского ч. 9/Б.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінцією писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).